

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah

Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CHelsea 3-3878

NO. 168. — ŠTEV. 168.

NEW YORK, TUESDAY, JULY 19, 1932. — TOREK, 19. JULIJA 1932

VOLUME XXXX. — LETNIK XXXX

GREEN ZAHTEVA POSEBNO ZASEDANJE KONGRESA

**KONGRES NI NIČESAR UKRENIL,
ČETUDI JIH BO PRIHODNJO ZIMO
NAD 13 MILJONOV BREZ DELA**

Voditelji Ameriške Delavske Federacije so ostro kritizirali platformi obeh vodilnih političnih strank ter prerokovali izgredo. — Federacija je za omiljenje Volsteadove postave. — Governor Roosevelt se je vrnil v Albany. — Speaker Garner je ostro napadel Hooverja.

ATLANTIC CITY, Pa., 18. julija. — Izvršilni odbor Ameriške Delavske Federacije je prepričan da bo prihodnja zima zima splošnega nezadovoljstva. Pozimi se bodo vršili veliki izgredi. Lačni nezaposleni bodo zahtevali kruha ter bodo vdrali v skladišča in trgovine.

Temu bo dalo povod dejstvo, da kongres ni uveljavil zadostnih odredb za odpravo nezaposlenosti.

William Green, predsednik Ameriške Delavske Federacije je rekel: — Sedaj je v deželi enajst milijonov delavcev brez dela, do zime bo pa naraslo to število na trinajst milijonov. Kongres se je odgodel, ne da bi kaj ukrenil za pomoč farmerjem in ni ničesar storil za omiljenje Volsteadove postave. Če drugega ne, bi že vsaj moral dovoliti izdelovanje piva, ki bi vsebovalo dva in tri četrte odstotka alkohola.

Mi smo za modifikacijo Volsteadove postave — je vzkliknil Green, — kajti to je edina pot za dosego resnične zmernosti. Edinole na ta način bi bilo mogoče odpraviti raketirstvo, na drugi strani bi pa omiljenje prohibicije prineslo tudi velike gospodarske koristi.

Green je izjavil, da zahteva izvršilni odbor Ameriške Delavske Federacije posebno zasedanje kongresa.

Tekom posebnega zasedanja bi se kongresniki ne pečali samo z vprašanjem prohibicije, pač pa tudi z drugimi važnimi odredbami. Volsteadova postava bi bila najprej modificirana, pozneje pa popolnoma preklicana. Ako ne bodo posebnega zasedanja, bo treba pač čakati do meseca decembra. Pri prihodnjih volitvah bo Delavska Federacija podpirala le tiste kandidate, ki so za modifikacijo.

Izvršilni odbor Ameriške Delavske Federacije se ne strinja niti z republikansko niti z demokratsko platformo. Obe je odločno kritiziral. Platformi nikakor ne odgovarjata potrebam ameriškega delavstva.

Republikanci so v svojem programu popolnoma zamolčali javna dela, kojih posledica bi bilo zmanjšanje nezaposlenosti, dočim je demokratski program v tem pogledu precej meglen. Niti demokratom niti republikancem se ni zdelo potrebno, da bi znanstveno preiskali vzroke nezaposlenosti. Voditelji obeh velikih političnih strank se niso niti zmedli za zahtevo Federacije, naj se preišče vpliv modernih strojev na industrijo.

ALBANY, N. Y., 18. julija. — Danes se je vrnil v državno glavno mesto governor Roosevelt. Bil je v Rye Beach, N. H., ter se je pripeljal sem z avtomobilom. Medpotoma je hotel obiskati Ely-a, ki je governor države Mass., pa je slednji že odpotoval.

DALLAS, Texas, 18. julija. — Na povratku proti domu je govoril tukaj speaker John Garner, demokratski kandidat za podpredsedniško mesto. V svojem govoru je ostro napadal predsednika Hooverja, ki baje zato noče podpisati predloge za odpuščanje, ker čaka navodil z Wall Streeta.

— Dolžnost demokratov je, iztrgati vladu iz rok onih, kateri ne skrbijo za splošnost, pač pa le za pamezne skupine.

V taborišču veteranov vlada mir

MAJNERJI VZTRAJAJO

Illinoiski majnerji nočejo sprejeti znižanje plač. Premogovniki počivajo po celi državi.

Springfield, Ill., 18. julija. — Nezaposlenost in postavljanje se nadaljuje v premogarskih okrajih države Illinois, kjer majnerji ne marajo sprejeti pogodbo, katero je sklenil predsednik United Mine Workers, za Illinois, John H. Walker.

Premogarji so odločno zavrnili \$5 dnevne plače, katero jim je vsilil Walker, ki je velik sovražnik predsednika premogarske unije Johna L. Lewisa. Zdal se vrši referendum in po dotedanjih poročilih, ki še niso popolna, je razvideti, da bo glasovanje izpadlo 4 proti 1.

Walker je bil glavni zastopnik majnerjev, ki se je pogajal glede plač z lastniki premogovnikov in pred desetimi dnevi se je pogodil za dnevno plačo \$5, mesto \$6.10 kot je bilo po prejšnji pogodbi, ki je potekla z 31. marcem.

PENNSYLVANIA JE PRVA DRŽAVA, KI ZAHTEVA POMOČ

Harrisburg, Pa., 18. julija. — Pennsylvania je prva država, ki bo zahtevala na podlagi Wagnerjeve predloge pomoč. Iz pisarne governorja Pinchota so sporočili, da je tozadevna prošnja že sestavljena in bo poslana rekonstrukcijski korporaciji.

SE VEČ SITNOSTI ZA CAPONEJA

Chicago, Ill., 18. julija. — Al Capone, ki sedaj v kaznilnici siva hlače, bo imel, kot kaže, še več sitnosti.

Prohibicijski uradniki bodo pričeli proti Caponeju in 200 članom njegovega sindikata tožbo, da so tekom desetih let napravili na račun prohibicije 100 milijonov dolarjev dobička.

Petinašt prohibicijskih uradnikov je tekom enega leta poizvedovanja dobilo dovolj dokazov proti Caponeju in njegovemu sindikatu.

Med poglavitnimi njegovimi uradniki proti katerim bo dvignjena obtožnica, so John Torrio, Jack Guzik, Ralph Capone, Joe Fusco in Michael Alagretti.

Poroča se tudi, da bo obdolžen nek bančni uradnik, ki je na skrivnostni način pomagal sindikatu z denarjem.

Preiskava seže od leta 1921 do današnjega dne. V najboljših letih je Capone zaslužil od pet do šest milijonov dolarjev na leto.

BREZPOSELNI PRETEPLI ŽUPANA

Weimar, Nemčija, 16. julija. — Več brezposelnih je mestnega župana preteplo, ko so prišli v njegov urad in jim je prišel nasproti v uradnem značaju. Rekli si, da jih je že županstvo večkrat poslalo v delavske posredovalnice, kjer niso mogli dobiti dela. V neki taki posredovalnici so razbili vse mize in stole.

Iz več drugih mest je bilo poročano o velikih delavskih izgredih.

POS LANIK JUSSERAND JE UMRL

Bil je 20 let poslanik v Washingtonu. — Bil je Rooseveltov prijatelj. Najdaljše službovanje.

Pariz, Francija, 18. julija. — Jean Jules Jusserand, prejšnji francoski poslanik v Washingtonu je umrl. Bil je 77 let star. Nekaj časa je bil bolan na leđicah in četudi ni bil posebno zdrav, vendar ni nikdo pričakoval njegove smrti.

Smrt je prišla mirno, ko je ležal v svoji hiši. Zadnjih osem dni je bil pod stalno zdravniško oskrbo.

Ko je umrl, je bila ob njegovi postelji njegova žena.

Prav do zadnjega trenutka, — je rekla njegova soproga, — je govoril o Ameriki, katero je tako ljubil. Rekel mi je, da naj povem Amerikancem, da ga je zelo bolelo, ker je bilo zadnje čase nekoliko nesporazuma med Ameriko in Francijo.

Jusserand je bil poslanik v Washingtonu nepretrgoma skozi dvajset let, kar je najdaljša doba za katkega poslanika.

Bil je mirnega značaja in njegova zasluga je, da je med Združenimi državami in Francijo nastalo veliko prijateljstvo.

Ameriški predsedniki od Rooseveltpa do Coolidgea so bili njegovi osebni prijatelji.

Zelo veliko je pomagal pri pogajanjih med Združenimi državami in Panamo, predno so pričeli graditi Panamski kanal.

Jusserand je bil rojen leta 1855 v Lyonu in je pričel svojo diplomatično službo že zelo zgodaj.

POGODBA ZA KANAL PODPISANA

Washington, D. C., 18. junija. — Pogodba za izpeljavo kanala po reki sv. Lovrencia, kjer bodo parniki vozili iz Atlantika do Velikih jezer, je bila podpisana v ponedeljek ob 10 dopoldne.

Pogodba je bila podpisana v konferenčni sobi državnega departamenta, ki je poleg uradne sobe državnega tajnika Stimsona.

Stimson je podpisal za Združene države, kanadski poslanik William D. Herridge pa za Kanado.

Predsednik Hoover je rekel o tej važni vodni poti:

— Da bo ta vodna pot izvršena, bo vzelo deset let. Skupni stroški bodo znašali približno 543 milijonov dolarjev, za kar bodo Združene države prispevale okoli 272 milijonov dolarjev.

MOLOTOV ZAHTEVA OBDELOVANJE ZEMLJE

Moskva, Rusija, 17. julija. — Pri konferenci komunistične ukrajinske stranke, je predsednik sveta ljudskih komisarjev Molotov imel govor, v katerem je zahteval izdatno obdelovanje polja. Rekel je, da poljedelstvo ne sme zaradi industrijskega razvoja biti pozabljeno. Kmetom je tudi očital, da spomladi niso obdelali dovolj polja; pri vsem tem pa je polje obrodilo nad pričakovanje.

ODMEVI NEMŠKIH IZGREDOV

Komunisti so obkolili šest tisoč Nazijev. — Policija je poslala vojaške tanke, nakar so se komunisti udali.

Berlin, Nemčija, 18. julija. — V nedeljo popoldne je prišlo do največjih političnih bojov med komunisti in fašisti, odkar je pred enim mesecem prevzel vladu von Papen in je dovolil političnim društvom nositi uniforme.

V Altoni, v predmestju Hamburga se je zapletlo v boj nad tisoč komunistov in fašistov; dvajset oseb je bilo ubitih, 50 pa ranjenih.

V mali vasi Ketschendorf blizu Berlina je škadron vojakov obkolil in vjel 50 komunistov.

V političnih krogih prevladuje mnenje, da bo vsled teh političnih bojov, ki so v zvezi z državno-zbornskimi volitvami, vlada razglasila po celi državi vojno stanje, ali pa bo za Prusijo imenovan zvezni komisar. Kanceler von Papen je že od predsednika Hindenburga prejel dovoljenje, da imenuje komisarja.

Izgred v Altoni, ki ima 170.000 prebivalcev, so se pričeli, ko je 6000 Nazijev v uniformah korakalo po okrajih, kjer stanojejo delavci. Delavci so s strel in skozi okna pričeli nanje streljati, nakar so Naziji vdrl v hiše, kjer se je pričel splošni pretep.

Policija je poslala oklopni avtomobil. Policija je streljala v hiše, iz katerih so prišli strel in je zagradila ulice. Pri tej priliki je bilo aretiranih 200 Nazijev.

Pri Ketschendorfu je 150 komunistov razlilo po cesti katran in ko so se fašisti pripeljali v avtomobilih, so se morali vstaviti, nakar so za grmovjem skriti komunisti pričeli streljati na nje. Fašisti so poskakali z avtomobilov, toda so se morali umakniti komunistični premoči. Temu boju je napravila konec policija, toda komunisti so se utrdili v neki gostilni ter se pripravili na nov napad.

Okrajni načelnik dr. Wisewitz je poklical vojaštvo in pol ure nato je prišla kavalerija s strojnimi puškami. Vojaki so obkolili gostilno, nakar so se komunisti brez odpora podali in vojaki so jih odpeljali v Berlin v ječo.

V Greifswaldu ste bili ubiti dve osebi in 25 ranjenih; v bojih sredi Berlina je bil en fašist ubit; v Reiydt je bilo ranjenih šest oseb, povečini ženske in otroci.

V Lipskem so bile prepovedane vse demonstracije, ker je policija, kot pravi župan, vsled neprestane službe zadnjega tedna že preveč utrujena.

STAR DENAR V MOSKVI

Moskva, Rusija, 18. julija. — Delavci, ki kopljejo temelj za novo poslopje, so našli zaboj s srebrnim denarjem iz časa carja Ivana Groznega in drugih cesarjev iz 16. in 17. stoletja.

Zgodovinarji, ki so si ogledali denar, pravijo, da so ruski trgovci zakopali denar za časa močne poljske ofenzive proti Moskvi leta 1613.

ODKAR SE JE ODGODIL KONGRES, Z VETERANI NE VEDO KAJ POČETI

WASHINGTON, D. C., 18. julija. — Kongres se je odgodel, ne da bi dovolil veteranom bonus. Sklenili so, da bodo piketirali pred Belo hišo, toda so opustili to namero. Zdaj veterani ne vedo, kaj bodo v bodoče storili.

TURČIJA SE SILI V OSPREDJE

Izigrava Rusijo proti Ligi. — Hoče stopiti v zvezo z Balkanom. — Hoče dobiti mirnim potom, kar je izgubila v vojni.

Istanbul, Turčija, 18. julija. — Turška zunanja politika je pričela s svojo staro navado, ki skuša zadržati v ravnotežju prijateljstvo z zapadno Evropo in prijateljske odnose s sovjetsko Rusijo.

— Bolni mož Evrope, — ki ni več bolan in s samo malim ozemljem v Evropi, še vedno steza eno roko proti Parizu, Londonu, Rimu in Ženevi, medtem ko z drugo prijemlje roko v Moskvi.

Obe strani te dvojne politike ste pred kratkim dobili jasen izraz:

1. Velika kampanja v uradnih listih, ki pišejo o prijateljskih odnosih med Turčijo in evropskimi državami in o vstopu Turške v Ligo narodov.

Turki ne mislijo mnogo o Ligi, toda radi bi se ji pridružili. Turška bi rada imela stalni sedež v Liginem svetu, ker pa to ni mogoče, so bo morebiti doseglo v zvezi z Grško in Bolgarsko, kakor ima svoj sedež Mala antanta.

2. Obisk ministrskega predsednika Izmet paše, zunanjega ministra Tefvika Rušdi beja z odličnim spremstvom v Moskvi, kar je imelo namen vrnitev obiska komisarja Litvinova lanskega leta.

To je bila tudi družba. Turško časopisje ni moglo prehaliti potovanja svojih zastopnikov. Sovjetska vlada, ki ve, kako je treba postopati z orientalcem, je poslanstvu dala na razpolago parnik in v Moskvi je ruska vlada izkazala gostoljubnost z največjim sijajem.

In Turki se niso vrnil domov praznih rok. Prinesli so rusko posojilo v znesku osem milijonov dolarjev za tekstilne in druge stroje. Posojilo je brezobrestno za dobo dvajsetih let in bo Turška odplačevala s svojim izvozom v Rusijo, med temi deset traktorjev in pet tankov.

Rusija je za Turško velikega pomena, ker potrebuje njeno finančno in vojaško pomoč. In nasprotno je Turčija velikega pomena za Rusijo, ker gospodari Dardanelami. Rusija in Turčija sta zvezani že z brezštevilnimi pogodbami.

S svojim potovanjem v Rusijo so hoteli turški diplomati pokazati Rusiji, da se mogoče premisli in se bo približala Ženevi.

Rusija ne vidi rada, da bi Turčija stopila v Ligo, zato ji je posodila osem milijonov in napravila pogodbo za traktorje in tanke. Zadnji diplomatični korak Turčije je približanje Grški in Bol-

Ne marajo več paradirati na trgu pred kapitolom, kar bi to dovedlo do aretacije voditeljev kot v soboto.

Tako malo uspeha so imeli s piketiranjem Bele hiše, da so se pogodili s policijo, da ne bodo tega več poskušali.

Veterani večinoma hodijo po svojem taborišču in po mestu ter čakajo, da jim kdo pride na pomoč s kakim novim nasvetom. Nekateri so se poslužili dovoljenja, da so si na svoje certifikate izposodili denar in so se odpeljali domov.

Vseh veteranov se je oprijela velika utrujenost, ker so več dni in noči neprenehoma korakali pred kapitolom, dokler se kongres ni odgodel. Isto so hoteli obnoviti pred Belo hišo, pa so se premislili.

Policija je tudi aretirala Urbana Ledoux, ki je znan v New Yorku pod imenom Mr. Zero in ki že več let skrbi za hrano in obleko več tisoč brezposelnih.

Na policijski postaji je Ledoux izjavil, da sme hoditi, koder hoče, toda sodnik mu je povedal, da se sme približati do Bele hiše samo za dva bloka od katerekoli strani. Za svojo upornost pa je moral plačati \$125.

V nedeljo je bilo v taborišču vse mirno, kajti kongresniki so zapustili Washington, predsednik pa je šel v svojo kampo.

KAROLOVO STALIŠČE JE UTRJENO

Bukarešta, Rumunska, 18. julija. — Iz dosedanjih poročil je razvidno, da je pri volitvah v državni zbor z veliko večino zmagala vladna stranka. Volitve so zelo ugodne za Karolovo stališče, ki je bilo zadnje dve leti zelo omajano.

Toda v glavnem mestu je vlada doživela velik poraz. Protiizidovske stranke so pridobile v Besarabiji in severni Moldaviji. Turki so socialisti dosegli uspehe, toda komunisti niso dobili niti enega sedeža.

TURČIJA JE STOPILA V LIGO

Ženeva, Švica, 18. julija. — Ligin svet je soglasno sprejel Turčijo kot članico v Ligo narodov.

garski. Da pa bi se mogla skleniti trozveza med Turčijo, Grško in Bolgarsko, je najprej treba zblížiti Grško in Bolgarsko. Toda zblížiti te dve državi, je isto kot metati olje in jesih.

Turška to dobro ve, toda gro potnejšljivo dalje in skuša na Balkanu dobiti več vpliva. Turčija je vsled vojne izgubila Balkan, toda ga skuša pridobiti nazaj mirnim potom.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Baker, President

E. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto velja list za Ameriko: Za New York za celo leto \$7.00
in Kanado \$6.00 Za pol leta \$3.50
Na pol leta \$3.00 Za inozemstvo za celo leto \$7.00
Na četrt leta \$1.50 Za pol leta \$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenem nedeljo in praznikov.

Dopisni bres podpis in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prostimo, "a se nam tudi prejme bivalište naznan, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 2-3878

DVAINSEDEMESETI KONGRES

Dvainsedemdeseti ameriški kongres, ki je koncem prejšnjega tedna prenehal poslovati, ne bo zavzemal v zgodovini posebno značilnega mesta.

S prejšnjimi kongresi je bilo vse drugače.

Pri skoro vseh prejšnjih prilikah so kongresniki zajemali s polnimi žlicami, dočim je bilo tekom zadnjega zasedanja opaziti vsepovsod veliko pomanjkanje.

Uveljavljenih je bilo precej predlog, ki pa ne bodo v zaželeni meri omilile splošnega položaja, kajti stavljeni in sprejeti so bile bolj iz političnih razlogov nego v namenu, da bi služile splošnemu blagru naroda. Zakonodajnim odredbam je manjkalo enotne politike, ki bi bila baš v sedanjih stiski zelo na mestu.

Prvič po dolgih letih je demokratska stranka prevzela kontrolo v poslanski zbornici.

Pričakovati je bilo, da bo skušala rešiti vsako kočljivo vprašanje na pogumen in konstruktiven način, pa se je zgodilo baš nasprotno. V vseh važnejših zadevah je sledila vodstvu republikanske administracije.

Nadalje se demokratskim voditeljem ni posrečilo obdržati svojih ljudi na vajetih.

Večkrat se je pripetilo, da so se skupine demokratov združile z republikanci v namenu, da izsilijo zakonodajo, ki bi koristila gotovim posebnim interesom.

Tarifne in davčne zakonodaje, ki sta izšli iz dvainsedemdesetega kongresa, se nikakor ne sme smatrati za poseben blagoslov.

Istotako pomanjkljive so tudi odredbe, kojih namen je zmanjšati nezaposlenosti in odpraviti depresijo.

Trainsedemdeseti kongres, ki se bo sestal meseca decembra, bo moral dosti popraviti, kar je njegov prednik zagrešil.

Minuli kongres je zavzel edinole napram veteranskemu bonusu odločno in trdno stališče.

V prohibicijskih zadevah so se kongresniki omejevali le na kampanjske govore ter so plašili vsakega odločnega nastopa.

Pri vseh posvetovanjih o stiski, ki je zadela narod, je igrala najvažnejšo vlogo volilna kampanja.

Vseprevladujoče je bilo vprašanje: — Kako bi zamogli najboljše služiti interesom naše stranke in kaj naj storimo, da si zajamčimo pri prihodnjih volitvah največ glasov.

Škoda, da ni mogoče v letu, ko so predsedniške volitve, kongresnega zasedanja sploh izločiti, ali pa že vsaj tako urediti, da bi mu ne bilo predloženo nobeno vprašanje odločilne važnosti.

Volilci naj pošljejo pri prihodnjih volitvah v kongres moške, ki bodo znali misliti tudi izven meja svojega volilnega okrožja.

Dopisi.

Sacramento, Cal.

Love is its own mirror,
for it reflects Love.

Iz leta 1848, ko so belokožci razkrili zlato v Californiji, po današnjega dne, je bilo v tej državi za stotine milijonov dolarjev zlatega prahu in nuggetov izpranih iz rečnega peska. In v današnjem času, ko so ljudje brez dela, jih hodi na stotine po sledeh prvih zlatokopcev, hoteč dobiti iz peska tisto zlato, ki so ga pionirji pregledali. Povedali so mi, da zamore človek izprati iz peska za \$1 ali za \$2 zlata v enem dnevu, toda mora trdo delati in zajemati. Možak stoji s ponviljo peska poleg tekoče vode ter izpira in izpira. Voda odnaša pesek, in slednjič ostane na dnu ponve par drobtinice zlata. To je težko delo v primeru z delom, ki so ga imeli prvi zlatokopci.

Težki časi so pregnali neko jugoslovansko družino iz Srednjega zapada na breg reke, ki teče petdeset milj severno od Sacramenta. Oče in sin sta zgradila preprosti izpiralni stroj in dolg žleb. V žlebu je zlato vsebujoč pesek, nad peskom pa teče voda. Od jutra do večera sta delala, in ko je voda odnesla pesek, je ostalo zlato, ker je težje. Zlato sta spravljala v usnjato torbo ter dobila zanj toliko, da je bilo za hrano in druge stroške. Nestanovna sta upala, da bosta nekega dne našla kotlino, polno zlata, katero so pred njima prezrli drugi zlatokopci. Privid bogastva, kot ga imajo vsi rudarji, ju je vzpodbujal k delu.

Nekega večera je pridivil sin v vas ter kričal, da so mu roparji ustrelili očeta, odnesli torbo in vse, kar sta imela. Šerif se je odpravil s sinom zlatokopca (sin je bil star osemnajst let) na lice mesta ter našel očeta smrtno ranjenega. Umrl je, predno se je zavedel.

Fanta so začeli zasliševati in so preiskali breg reke. Fant se je zapletal v nesoglasja, in oblasti so ga začele sumičiti. Poslali so ga v ječo, kjer je priznal strašen zločin. Nato je fant pokazal šerifu kraj, kjer je skril usnjato torbo in denar, ki mu ga je vzel iz žepa zatem ko ga je ustrelil. Na vprašanje, zakaj je to storil, je odgovoril, da ga je oče pretepal ter večkrat grozil njegovi materi, da jo bo usmrtil. Kolikor se ve spominjati, je bil oče z njim vedno okrut in nasilen.

Naše lokalno časopisje je o tem zločinu nekaj časa na dolgo in široko pisalo, nakar je začelo pisati o drugih umorih in ubojih. Fant bo procesiran zaradi umora in do najbrž obsojen v dosmrtno ječo.

S tem se konča naša resnična zgodba.

Kadovedni smo, kaj je napotilo osemnajstletnega fanta, da je hladnokrvno ustrelil svojega očeta? Ali je bila želja po par drobcih zlata, ali je bilo kaj globlje? — nemara strah, sovraštvo ali pa želja po osveti? V namenu, da bi oblasti verjele njegovi zgodbi, je še oropal umirajočega očeta, predno je javil zadevo policiji. Pa naj ga je napotilo k temu strašnemu dejanju to ali ono, dosti časa bo imel za premišljati, da ni storil prav. Nemara bi bil fant drugačen, če bi stariši z njim drugače postopali, nemara bi bil dober sin, če bi ga oče tako ljubil, kot mora oče ljubiti svojega sina.

Walter Predovich.

Tudi Vi želite še enkrat videti domovino!

Za denar, katerega potrošite v brezdelju, lahko uresničite Vašo željo in obiščete rojstni kraj.

Voznja od New Yorka do Ljubljane stane \$ 84.23
Za tja in nazaj preko Haere \$159.00
Od New Yorka do Trsta \$ 90.00
Za tja in nazaj \$150.00

Na brzoparnikih nekaj več.

Tudi kdor še ni ameriški državljani, dobi dovoljenje, s katerim lahko ostane v domovini eno leto.

Moderni parniki vam nudijo vso postrežbo in neprijetnosti dožive le potniki, ki odpotujejo brez potrebnih navodil.

PIŠITE TAKOJ ZA BREZPLAČNA NAVODILA NA:

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU

216 West 18th Street

New York, N. Y.

Frank Krašek si je v zmedenosti vzel življenje. Pokopan je bil na slovensko pokopališče v Zelenci dolini. Zapušča ženo, hčer ter enega sina v domovini.

Istotako je po dolgotrajni bolezni preminul John Rupunik, rodom iz Logatca. Zapušča ženo in dva nedoletna otroka.

Frank Pleset, sin poznane slovenskega grocerja iz Sheboygan je zadnje nedeljo otel devetletno deklico iz valov Elkart jezera. Predalec je zašla in se začela potapljati. Mati je stala ob bregu in klicala na pomoč. Frank je kar obleden skočil v vodo in rešil deklico gotove smrti. Lanko leto je na slični način otel življenje svojemu mlajšemu bratu, in še dvema drugima. Frank je star sedemnajst let.

V četrtek 7. julija je v Milwaukee County bolnišnici v Wau-

watosi preminul po daljši bolezni rojak Frank Žugelj, star 43 let. Doma je bil nekje iz Belokrajine, odkoder je kot 13letni deček prišel v Ameriko ter bival skoro ves ta čas v Milwaukee. Pokojnik zapuša ženo in tri nepreskrbljene otroke v starosti 6 do 10 let, ki so sedaj takorekoč sirote brez staršev in se nahajajo v okrajni sirotišnici. Mati se namreč nahaja na opazovalnem oddelku v Wauwatosa in je vprašanje časa kdaj bo toliko okrevala od živčne bolezni, da ji bo dovoljeno vrniti se k družini.

V ponedeljek 11. julija ob 9. uri dopoldne je preminul v Milwaukee na domu svoje sinahe Frances Komar, stari oče splošno poznane Komarjeve družine, John Komar, p. d. Zverov, v visoki starosti 86 let.

Iz Slovenije.

Tragična smrt mladega družinskega očeta.

Vest o tragičnem dogodku, ki se je odigral 4. julija zjutraj v stanovanju Binlove rodine pri črešnjevskega opekarni, je pretresla vse prebivalstvo v trgu, ki globoko sočustvuje s prizadeto družino. V svojem stanovanju si je s strelom iz samokosa vzel življenje hranilnični uradnik Josip Binel, mlajši. Vsakdo, ki je pokojnika poznal, je osupnil. Nikdar ni bilo opaziti na pokojniku posebnih znakov duševne potrtosti, vedno je bil vedno razpoložen. Kako tudi ne, saj je živel s svojo rodino v najlepši slogi in v dobrih gmotnih razmerah. Komaj pred mesecem si je kupil majhno stavbišče ter je pravkar začel graditi primerno stanovanjsko hišico. Pretekli dni zvečer je še pred svojim stanovanjem posedal v družbi svojcev, se z njimi veselil in se tudi mirno odpravil k počitku. V ponedeljek zjutraj 4. julija pa je kmalu po 4. uri vstal, se oblekel in odpravil v svojo delavno sobo, kjer je običajno vedno opravljal svoja zasebna dela tudi stalno poprej. Nihče ni slišal strela. Silno je bilo presenečenje, ko je soproga šla klicat moža k zajtrku. Pokojnik je imel pred seboj na pisalni mizi položeni sliko soproge in svojih dveh malčkov, (sinčka in hčerkice) ter poslovilni pismi, naslovljeni na soprogo in ravnatelj Občinske pravnice Požuna, v katerih so prošča zaradi obupnega čina ter navaja, da je tako zahtevala njegova usoda.

Skrivnost smrti je pokojnik odnesel s seboj.

Novi grobovi.

V Mariboru je po daljšem bolehanju umrla Vera Winterhalterjeva, rojena Vodopivčeva, soproga odvetnika v Marenbergu, kateremu zapuša hčerko.

V Ptuj je po dolgem bolehanju umrl stavbni mojster Anton Treco v starosti 59 let. Bil je nad 30 let ptujski mestni stavbenik, po rodu pa je bil Ljubljčan.

V Celju je 4. julija zjutraj umrla v starosti 74 let zasebnica Jera Kopričnikova, rojena Perc.

Nesrečen konec nesrečnega zakonca.

Pred malim kazenskim senatom mariborskega okrožnega sodišča se je zagovarjala 44letna Marija Tivadarjeva, posestnica v Grušvini, občina Sv. Marjeta ob Pesnici. Obtožnica ji očita, da je na hujškala 24. aprila t. l. svojega nezakonskega sina, 23-letnega L. Lajba, delavca Antona Kaloha in 37-letnega delavca Antona Vauda, da so s koli pobili njenega moža Matijo Tivadarja.

Iz obtožnice posnemamo, da sta se Tivadar in obtoženka, ki ga je bila vdova spoznala kralju po končani vojni in sta se takoj nato poročila, izprva še dobro razumela. Ker pa je imela Marija iz prejšnjega zakona tri otroke in enega nezakonskega otroka, jo je začel mož bolj in bolj črtiti. Prizanesel ni niti njenim nedolžnim otrokom, ki jih je neusmiljeno pretepal. To je bil povod, da je Marija z otroki zbežala od moža in se naselila pri svojih sorodnikih. Sovraštvo med obema pa je le še naraslo. Ko je Tivadar prodal svojo polovico posestva, katerega je kupila njegova žena, je

bila mera polna. Sosedje na vasi so slutili, da iz takega razmerja ne bo nič dobrega.

24. aprila so Grušovčani, ko so odhajali od mase, našli na neki njeni Tivadarja mrtvega. Osumili so takoj njegovo ženo in orožniki so naslednjega dne aretirali njo in vse tri njene soobtožence. Pri zaslišanju na orožniški postaji je obtoženi Kaloh sicer priznal, da je uboj naročila Tivadarjeva žena Marija, pri sedanjih razpravi pa so vsi trije soobtoženci to odločno zanikali in tako razbremenili obtoženko vsake krivde. Kovzrok, da so pobili Tivadarja, so navajali sovraštvo in pa okolnost, da je Matija postal nevaren element.

Sodba: Anton Kaloh na 5 let strogega zapor. Ivan Lajh in Anton Vauda pa na 6-letno ječo in trajno izgubo častnih državljan-skih pravic. Marija je bila oproščena.

Razpravo je vodil višji sodni svetnik dr. Tombak, kot prisednika sta bila sodnika Polšek in dr. Čemer. Obtožnico je zastopal namestnik drž. tožilec dr. Dev. obtožence pa je branil odvetnik dr. Stor.

Strelna ga je ubila.

Velika soparica je pritakala ves dan, popoldne se je pa začelo po malem oblačiti. Preden se je vtila ploha, je ob 3. popoldne udarila strelna v gospodarsko poslopje Gregorja Krolfliča, posestnika na Straži, občina Sv. Lovrenc pod Prožnikom. Tamkaj so imeli opravka trije ljudje, in sicer ena ženska in dva moška v neposredni bližini. Ženski strelna ni napravila razen strahu ničesar, gospodarja Krolfliča pa je za nekaj časa omamila, sicer pa je tudi on odnesel zdravo kožo. A 38-letni France Košec, ki se je nedavno oženil, je obležal na mestu mrtve in so se vsi poizkusili, da bi ga spravili spet k življenju, izjalovili.

Otrok je z jokom rešil družino iz ogdja.

Te dni je nastal požar pri posestniku Ivanu Bartolu na Vincah. Upepelil stanovanjsko hišo z vsem inventarjem, tako da se ni dalo razen prašicev ničesar rešiti. Gospodar je bil ta večer odsoten, ostali domači so pa že vsi spali. Dušljivi dim je predramil enega izmed otrok, ki je z jokom prebudil ostale iz trdnega spanja, da so se še pravočasno rešili skozi okna. Besni plameni so na mah objeli vse poslopje, ki je bilo krito z lesenimi desicami.

Požar je ožaril nebo, da je bilo že od daleč opaziti nesrečo. Gasilci iz Zamostea, Slatneke, Vinie in Sodražice so bili hitro na mestu. Ker je hiša stala bolj na samsnem ni bilo pričakovati še hujšega ter so gasilci obvarovali ostala poslopja v vasi. Prizadeti posestnik je zavarovan le za malenkosten znesek, in je zato potreba podpore ostalih vaščanov in občanov. Požar je gotovo nastal zaradi neprevidnosti v kuhinji.

NAJMANJŠI DAVKI

Aljaska nima niti dolarja dolga in prodaja svoje produkte samo proti gotovini. Davki, ki jih plačuje prebivalstvo, znašajo največ en odstotek na glavo pri kmečkem in dva odstotka pri mestnem prebivalstvu.

Peter Zgaga

Ko je prišel Ribničan prvič v Ljubljano, je opazil sredi trga gručo ljudi.

— Kaj pa je? — vpraša poleg stoječega škrija.

Škrija ga premeri od glave do nog in zasmejljivo pravi:

— Kaj bi bilo? Nič ni. Krava je jajce znesla.

— Tako, tako — odvrne Ribničan. — Iz jajca se bo pa gvišno tako telo zleglo kakor si ti.

*

Rojak je rekel svoji ženi: — Ko sem se zjutraj preoblačil, mi je padel dolar iz žepa. Če ga najdeš, mi ga daj nazaj, če ga ne najdeš, ga pa lahko zase obrziš.

*

Najboljši recept za lišne gospodinje je sledeči: — Vzemi funt samostojnosti, funt potrpežljivosti, funt pravičnosti, pol funta preudarka, pol funta strogosti, pol funta prijaznosti ter zmešaj z enako količino lastne gospodarske pripravnosti. Od te mešanice vzemi vsak dan nekoliko, kadar je sila, vsako uro, ali pa vsaj na tešče.

*

Ko so starega pečlarja vprašali, zakaj se ne oženi, je odvrnil: — Dekle, ki bi bilo zame, se še ni rodilo, in mati, ki bi jo imela roditi, je že umrla. Potemtakem mi ne kaže drugega, kakor da do smrti samec ostanem.

*

Sodnik je vprašal bigamista: — Zakaj si se z dvema ženama poročil?

Bigamist je odgovoril: — Dokler sem imel samo eno, se je vsak dan z menoj prepirala. Odkar imam dve, se pa med seboj prepirata, mene pa v miru pustita.

*

Sveti zakon je z medom nama-zan križ. Ko med polizeš, ti samo križ ostane.

*

Pivovarjari se že pripravljajo, da bodo začeli izdelovati pivo, ki bo imelo dva in tri četrtine odstotka alkohola.

Križ božji, kdo bo pa pil tako plehko brozgo? Dvanajst let prohibicije je učenilo ameriški narod precej junaško prenašati trideset do štirideset procentov.

Tisto, kar nam bodo republikanci ali demokrate postavno dovoliti, tisto bo za "wash".

*

Bil je prijeten večer. On in ona sta sedela v parku. Saj veste, kako sedita on in ona v parku, ako je prijeten večer. Običajno so zaljubljeni veliki prijatelji, včas pa tudi pridejo malo navzkriž.

V daljavi je bilo veliko poslopje, na poslopju pa razsvetljena ura.

Naenkrat pravi ona: — Se mi zdi, da je že precej pozno.

On napne oči ter pogleda v daljavo: — Enajst je, draga moja.

Poldvanajstih je — reče ona, sledeč njegovemu pogledu.

On: — Motiš se; točno enajst je.

Ona: — Če jaz pravim, da je poldvanajstih, je poldvanajstih.

On: — Tak nikar ne nori. Natančno poglej. Veliki kazalec je na dvanajstici.

Ono: — Smešno. Kdo te je pa vprašal, kje je veliki kazalec. Jaz sem te vprašala, koliko je ura.

On: — Jaz sem ti pa povedal, koliko je.

Ona: — Saj vendar nisem slepa, — se je razsrdila. — Najbrž si ti, ker že vso uro klepečeš, kje je mali in kje je veliki kazalec.

On zastoka, skloni glavo in umolkne. Ona si prične griziti ustnice ter ježno cepetati po pesku.

Pa je vendarle enajst, — si misli on. — Enajst je, magari če se od jeze razpoji.

Tako sedita pol ure. Nato ona hipoma vstane in reče zmagovalno: —

— No, kdo ima prav: jaz ali ti? Se enkrat natančno poglej, pa boš videl — točno poldvanajstih je.

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO ZANE-SLJIVO IN TOČNO KAKOR VAM POKAŽE NA-STOPNI SEZNAM

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Din 200	\$ 4.—	Lir 100	\$ 5.90
Din 300	\$ 6.00	Lir 200	\$ 11.50
Din 400	\$ 7.80	Lir 300	\$ 16.80
Din 500	\$ 9.50	Lir 400	\$ 22.—
Din 1000	\$ 18.50	Lir 500	\$ 27.—
Din 5000	\$ 91.50	Lir 1000	\$ 53.25

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodite v dinarjih ali lirah dovoljume že bolj pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za izplačilo \$ 5.00 morate poslati	\$ 5.70
" " " 10.00 " "	\$ 10.80
" " " 15.00 " "	\$ 15.90
" " " 20.00 " "	\$ 21.00
" " " 40.00 " "	\$ 41.10
" " " 50.00 " "	\$ 51.30

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih. Najna nakazila izvršujemo po CABLE LETTER za priateljino \$1.

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

NASI V AMERIKI

V Barbreton, O. je umrla ena najstarejših priseljenk Mrs. Uršula Dormish, rojena Strumbelj, in sicer v visoki starosti 76 let. Pokojnica je bila rojena na Igu pri Ljubljani, ter je prišla v to deželo pred 40 leti. Zapuša dva sina in dve hčere.

— Ana Govednik, 15-letna Slovenka iz Chisholma, Minn., je bila pri newyorških tekmah, kjer so zbrani najboljši sportniki Zdr. držav, da se izmed njih določi tekmovalce za Olimpijado v Los Angelesu, Cal., izbrana kot predstavnica Druženih držav v 200 meterskem tekmovalnem plavanju.

— V enem tednu je v Sheboygan pobrala smrt dva Slovence.

Mali Oglasi
imajo velik uspeh

Prepričajte se!

KRATKA DNEVNA ZGODBA

NAKLUCJE

V. VERESAJEV:

Res je bilo vse skupaj odurno in od sile neprijetno. Dogodilo se je namreč to-le: Smoljanovi, dobri znanec, so danes poslali svoje abonentne vstopnice za operno predstavo s Saljapinom. Hlana je prišla listke ob slabem, deževnem vremenu: zunaj je pihal mrzel veter in blata je bilo na pretek.

Zena je vprašala: — Koliko napitnine naj ji dam?

Odgovoril je: — No, najmanj pet in dvajset kopejk, bi dejal.

— Ah, beži no! Preveč bo. Tudi deset kopejk zadostuje.

— Ne, ne, Ana, prosim te! Kako pa bo mislila o nas? Kdo daje danes po deset kopejk napitnine? Nikar ne bodimo skopuhi.

— O, moj Bog, kaj si ti gospodinja! Tudi deset kopejk bo popolnoma dočisto.

Dunjaša, tu-le imate desetico, dajte jo služkinji!

— Ana, počakaj vendar...

Toda gospa je oblastno in razločno ponovila: — Pojdite, Dunjaša in odpravite služkinjo!

Razvnel se je, a je zatajil jezo in se molče ugriznil v ustnico. Dunjaša je nedolžno dvignila obrvi, kakor da ne bi bila ničesar opazila, in je z desetico odšla v kuhinjo. Pestunja je sedela z malim Borizom v isti sobi pri čajni mizi in mu na samovaru kuhala mlečno kajo. Tudi ona je vse slišala. Joj, kako zoparno je vse to! Kako neki se more prepirati vprico služkinca!

Ves bled je hodil z velikimi koraki iz jedilnice preko veže v svojo sobo in zopet nazaj. Zena ga je prijazno vprašala:

— Ali naj ti še nalijem čaja?

— Ne, — je odgovoril osorno.

Zena je otroku dajala žličico s kajo in pri tem zategnjeno ponavljala: — Joj kako hudega ooka imava! Joj, kako je nervozen pa jezni! A midva se kar ne zmeniva za njegovo jezo, kaj ne? Saj se bo sam naveličal in unesel!

Se to je govorila vprico pestunje! In vendar je dobro vedela, kako zoprti so mu prepri v navzočnosti poslov. Rezko se je zasukal na peti, odšel v svojo sobo in zaklenil vrata.

Tu je odprl akte za jutrišnji razpravo, ker je moral nastopiti v neki pravdi kot zagovornik:

...glede zadolžnice, ki jo je obtoženec izročil ključevemu meščanu A. Šeršobitovu, moram pripomniti, da...

O, hudimana reč! Zavrnila ga je kakor paglavca! Sploh se ji je zdelo za malo, da bi z njim govorila. Pa še kako surovo, vprico poslov...

Ali ni vse to smešno? Jutri bo nastopil v fraku pred sodiščem, dostojanstven in resen, a tukaj, doma:

— midva se kar ne zmeniva za to, saj se bo naveličal in unesel! — Mar ga ni sama vprašala, koliko napitnine bi dali? Predvsem je bila tako od sile malenkostna! Ni se sramovala prijeti prepira zaradi takihle neumnosti! Razpihala je vse zadevico prav tak kot dete, ki se ne hodi v šolo. Zares, taki prepri so mogoči samo pri majhni deci in pri zakoncih. Šolski otroci se že ne bi mogli ogreti za podobne reči.

Začel je, da je tiho potrkalo na vrata. Zenin glas — pač pa svesti krivice — je rahlo vprašal:

— Alojaša! Ali je dovoljeno?

Odgovoril je hrupavo:

— Ne, ni dovoljeno!

Zopet se je lotil svojega posla. Vedno znova ista zgodba! Zda bo seveda postala pozorna in nežna, kakor da bi lahko s tem zabrisala nemogočo sramoto, ki mu jo je bila prižigala. Nenadno je razumel in se nasmešnil: zakaj neki je zdaj potrkalo na njegova vrata? Samo zato, ker je bil odšel, ne da bi po navadi popil drugi kozarec čaja. Oj, te ženske! Res bi človeku z smehljajem poteptale srce in se nalahko trdno zapile vanj visoke pete! Ob istem času pa so pripravljene za katerikoli štrket, da ne bi jati človek ostal brez vsakdanjega kozarca čaja!

Bero se je spotikalo in hreščalo po papirju. Odprl je stranski predal pisalne mize, da bi bil polskan novo pero. Tam je ležal v oguljeni

usnjeni prevleki revolver, ki ga je, po navadi vtaknil v žep, če je potoval na kmete. Vzel ga je iz predala in gledal, kako je plosek in svetel. Kaj, če bi se ustrelil! Potem bi bil lahko zapustil poslednje pismo: — Prokleta babnica, uničila si mi življenje. Vrag te jasi, podi duša!

Predstavil si je, kako bi žena po streli planila v sobo, ugledala njegovo krčevito trepetajoče telo, zdrobljeno lobanjo in s krvjo posit obraz. To bi bilo brezmejno grozovito, in za nobeno ceno, za nič na svetu ne bi bilo mogoče ničesar popraviti. Videl jo je, kako bo v besnem obupu drhtela pred krsto in licala: — Alojaša! Vstani! Alojaša!

Tedajci pa bo nenadno obmolnila. In ponoči, ko ne bo nikogar blizu krste, bo zopet prišla ne nepremično obstala v mrki temi, sredi one posebne tišine, ki zavladava v sobi, kjer leži mrlič. Imela bo kakor noč črne in globoke oči. Hrepenče bo zrla njegov vošteni obraz z obvezanim celcom. Klicala bo o tožno in vztrajno kakor dete, ki izgubi mater: — Alojaša! Dragi moj Alojaša! Zakaj si to storil? Vstani.

Solze so mu privrele na oči. Samemu sebi se je bil zagnusil. Saj vendar ne gre, da bi — četudi samo v mislih — užival podobne prizore! Draga moja Anka! Brž ko se je samo za trenutek neke v daljavi prikazala resna smrt — takoj je postalo resno tudi življenje. Na mah je spoznal svojo ničevost vsakdanjih malenkosti. Saj niso edino odločilne pri ocenjevanju življenja! Mar nista doživela v teku skupnega življenja poleg brezpomembnih preprirov tudi veliko svetlega, nepozabno ljubečega. Še zdaj, ko je sedela za mizo v ohlapni domači obleki z malčkom v naročju in ko se je zabavala z moževno jezo, se zdaj je izžarevala prelep sijaj materinstva...

— Tisto že... ampak zavrnila ga je, prestregla mu je besedo kakor nagajivemu paglavcu? Ni marala niti poslušati njegovih ugovorov. In kaj je bilo vsemu vzrok? Samo ona brezpomembna desetica! No, in mar ni potem rekla: — Najin očka je hud, a midva se nikar ne zmeniva za njegovo jezo! — Vprico pestunje je rekla! Kako malenkostne in sebične so ženske, kako zoparno lahko pokvarijo življenje! — Kajpak, o tem niti malo ne dvomi, da ga ne bo nikdar prosila odpustanja. O, tega pa ne!

No, zares bi jo bilo treba malce preplašiti. Kaj, če bi poskusil, kako bo učinkovala takale majhna komedija.

Vzel je polo pisemskega papirja in razločno, trdno zapisal:

— Prokleta babnica, uničila si mi življenje!

Nato je vzel iz revolverja tulec z naboji in uprl prazno cev v sebo. Občutil je mrzli dotikljaj na koži. Prečital je vnovič, kar je bil napisal in sprožil petelina. A pozabil je...

Pozabil je bil, da ostane prvi naboj, ki leži v cevi sami, tudi tedaj, če vzameš tulec iz revolverja. In nepričakovani strel se je glasno razlegel po vsem stanovanju...

Tisto že... ampak zavrnila ga je, prestregla mu je besedo kakor nagajivemu paglavcu? Ni marala niti poslušati njegovih ugovorov. In kaj je bilo vsemu vzrok? Samo ona brezpomembna desetica! No, in mar ni potem rekla: — Najin očka je hud, a midva se nikar ne zmeniva za njegovo jezo! — Vprico pestunje je rekla! Kako malenkostne in sebične so ženske, kako zoparno lahko pokvarijo življenje! — Kajpak, o tem niti malo ne dvomi, da ga ne bo nikdar prosila odpustanja. O, tega pa ne!

No, zares bi jo bilo treba malce preplašiti. Kaj, če bi poskusil, kako bo učinkovala takale majhna komedija.

Vzel je polo pisemskega papirja in razločno, trdno zapisal:

— Prokleta babnica, uničila si mi življenje!

Nato je vzel iz revolverja tulec z naboji in uprl prazno cev v sebo. Občutil je mrzli dotikljaj na koži. Prečital je vnovič, kar je bil napisal in sprožil petelina. A pozabil je...

Pozabil je bil, da ostane prvi naboj, ki leži v cevi sami, tudi tedaj, če vzameš tulec iz revolverja. In nepričakovani strel se je glasno razlegel po vsem stanovanju...

— Tisto že... ampak zavrnila ga je, prestregla mu je besedo kakor nagajivemu paglavcu? Ni marala niti poslušati njegovih ugovorov. In kaj je bilo vsemu vzrok? Samo ona brezpomembna desetica! No, in mar ni potem rekla: — Najin očka je hud, a midva se nikar ne zmeniva za njegovo jezo! — Vprico pestunje je rekla! Kako malenkostne in sebične so ženske, kako zoparno lahko pokvarijo življenje! — Kajpak, o tem niti malo ne dvomi, da ga ne bo nikdar prosila odpustanja. O, tega pa ne!

No, zares bi jo bilo treba malce preplašiti. Kaj, če bi poskusil, kako bo učinkovala takale majhna komedija.

Vzel je polo pisemskega papirja in razločno, trdno zapisal:

— Prokleta babnica, uničila si mi življenje!

Nato je vzel iz revolverja tulec z naboji in uprl prazno cev v sebo. Občutil je mrzli dotikljaj na koži. Prečital je vnovič, kar je bil napisal in sprožil petelina. A pozabil je...

Pozabil je bil, da ostane prvi naboj, ki leži v cevi sami, tudi tedaj, če vzameš tulec iz revolverja. In nepričakovani strel se je glasno razlegel po vsem stanovanju...

— Tisto že... ampak zavrnila ga je, prestregla mu je besedo kakor nagajivemu paglavcu? Ni marala niti poslušati njegovih ugovorov. In kaj je bilo vsemu vzrok? Samo ona brezpomembna desetica! No, in mar ni potem rekla: — Najin očka je hud, a midva se nikar ne zmeniva za njegovo jezo! — Vprico pestunje je rekla! Kako malenkostne in sebične so ženske, kako zoparno lahko pokvarijo življenje! — Kajpak, o tem niti malo ne dvomi, da ga ne bo nikdar prosila odpustanja. O, tega pa ne!

No, zares bi jo bilo treba malce preplašiti. Kaj, če bi poskusil, kako bo učinkovala takale majhna komedija.

Vzel je polo pisemskega papirja in razločno, trdno zapisal:

— Prokleta babnica, uničila si mi življenje!

Nato je vzel iz revolverja tulec z naboji in uprl prazno cev v sebo. Občutil je mrzli dotikljaj na koži. Prečital je vnovič, kar je bil napisal in sprožil petelina. A pozabil je...

Pozabil je bil, da ostane prvi naboj, ki leži v cevi sami, tudi tedaj, če vzameš tulec iz revolverja. In nepričakovani strel se je glasno razlegel po vsem stanovanju...

— Tisto že... ampak zavrnila ga je, prestregla mu je besedo kakor nagajivemu paglavcu? Ni marala niti poslušati njegovih ugovorov. In kaj je bilo vsemu vzrok? Samo ona brezpomembna desetica! No, in mar ni potem rekla: — Najin očka je hud, a midva se nikar ne zmeniva za njegovo jezo! — Vprico pestunje je rekla! Kako malenkostne in sebične so ženske, kako zoparno lahko pokvarijo življenje! — Kajpak, o tem niti malo ne dvomi, da ga ne bo nikdar prosila odpustanja. O, tega pa ne!

No, zares bi jo bilo treba malce preplašiti. Kaj, če bi poskusil, kako bo učinkovala takale majhna komedija.

Vzel je polo pisemskega papirja in razločno, trdno zapisal:

— Prokleta babnica, uničila si mi življenje!

Nato je vzel iz revolverja tulec z naboji in uprl prazno cev v sebo. Občutil je mrzli dotikljaj na koži. Prečital je vnovič, kar je bil napisal in sprožil petelina. A pozabil je...

Pozabil je bil, da ostane prvi naboj, ki leži v cevi sami, tudi tedaj, če vzameš tulec iz revolverja. In nepričakovani strel se je glasno razlegel po vsem stanovanju...

— Tisto že... ampak zavrnila ga je, prestregla mu je besedo kakor nagajivemu paglavcu? Ni marala niti poslušati njegovih ugovorov. In kaj je bilo vsemu vzrok? Samo ona brezpomembna desetica! No, in mar ni potem rekla: — Najin očka je hud, a midva se nikar ne zmeniva za njegovo jezo! — Vprico pestunje je rekla! Kako malenkostne in sebične so ženske, kako zoparno lahko pokvarijo življenje! — Kajpak, o tem niti malo ne dvomi, da ga ne bo nikdar prosila odpustanja. O, tega pa ne!

No, zares bi jo bilo treba malce preplašiti. Kaj, če bi poskusil, kako bo učinkovala takale majhna komedija.

Vzel je polo pisemskega papirja in razločno, trdno zapisal:

— Prokleta babnica, uničila si mi življenje!

LJUDJE Z DVEMA GLAVAMA

Čehoslovaški listi so nedavno tega poročali o ciganki, ki je rodila dete z dvema zgornjima telesoma in samo enim spodnjim telesom. Izrodek je živel 15 minut. Medicinska veda je vpisala doslej najmanj 200 takšnih nesrečnejev, ki so nekateri med njimi učaka ali celo visoko starost. Vodja Patološkega zavoda v Göttingenu prof. dr. Gruber je v zadnjem času napisal celo obsežno knjigo o tem predmetu.

Tako pripoveduje o dvoglavem otroku, ki je leta 1929 v Achemu živel 16 do 17 dni. Obe glavi namreč nista umrli — istočasno temveč s presledkom enega dne! Ta dvoglavi otrok je povzročil prepri, ki se ni omejeval samo na učnjaka. Prepričali so se o vprašanju, da li je šlo za eno ali dve osebi. Zdravnik, ki je bil navzoč pri porodu, je zahteval dvojni honorar od bolniške blaginje, kakor za dvojčka. Blaginja se je pa upirala. Tudi v matičnem uradu niso vedeli, da li naj vpišejo enega ali dva novorojenca. Po otrokovi smrti je profesor, ki so ga pozvali za izvedenec, odločil, da gre za dve osebi, ker je otrok imel dvoje možganov in dve sredi ter je dvakrat umrl.

To naziranje se strinja s staro navado, da dobe otroci z dvema glavama pri krstu dve imeni. Tako se je imenoval dvoglavček, ki se je kazal v Firenci in ga je ovekovečil Petrarca v nekem epigramu. Peter in Pavel. Obe glavi sta se medsebojno dobro razumeli.

Drugeče je bilo s "škotskima bratoma", dvoglavcem, ki se je razkazoval v 15. stoletju na angleških kmetijskih dvorih. Vsaka izmed obeh glav je imela tako rekoč svojo glavo, ki se ni hotela vkloniti drugi, in sta se neprenehoma prepirali. Če je hotela ena kreniti na desno, je hotela druga na levo, posledica je bila ta, da nogo niso vedle kam in je nestor čisto telebnil na tla. Samo pri petju škotskih pesmi sta se glavi izbornu razumeli — peli pa sta — dvoglasno, kar je delalo na ljudi zelo čuden vtis.

Zelo čuden je bil primer otro-

ka, ki se je leta 1780 rodil v Bengaliji. Tu nista bili dve bitji zraščeni v eno telo, temveč je otroku na glavi stala še druga glava kakor klobuk. Možgani obeh so bili zraščeni skupaj, in sicer tako, da so se obetki otroka takoj podelili drugi glavi, na pr. sta se obrzala istočasno skremžila v joku ali v smehu. Le v toliko je bila druga glava samostojna, da je bdela, medtem ko je otrok sam spal. Narava je po nekoliko letih sama napravila svoj slabi dovtip s tem, da je življenju nesrečnega nestora napravila konec po ugrizu strupenice.

"BETLEHEMSKI HLEV"

NAJDEN

Uradna vest iz Betlehema sporoča, da so tam odkrili pravi kraj Jezusovega rojstva.

Če je sporočilo verodostojno, je živelo človeštvo dolga stoletja v zmoto. Kajti se od vladanja prvega krščanskega cesarja Konstantina Velikega so imeli ljudje "sveto votlino" v betlehemiški cerkvi Odršenikovega rojstva za mesto, kjer se je rodil Jezus Kristus.

Cerkev Odršenikovega rojstva je že dalj časa last 3 samostanov: grškega, latinskega in armenskega. Iz vseh treh drži k "sveti votlini" poseben hodnik. V zadnjem času pa je marmor v votlini razpokal. Poklicali so delavce, da bi izboljšali razpoke in nadomestili plošče. Pri tem delu se je pokazalo, da je pod "sveto votlino" še druga. Sporočili so svoje odkritje menikom, ki so o tem takoj obvestili vladne organe. Vlada je pozvala tja staroslovce, ki so odredili, naj se dvignejo plošče. Ko so z vso opreznostjo odstranili marmorne kamne, se je pokazala zemlja votlina. Začeli so kopati in kmalu so zadeli na masivno stropno prastare zidave.

S tem je bil razpršen poslednji dvom, da gre za dočela novo arheološko najdbo. "Sveto votlino" so popolnoma izpraznili, odnesli so iz nje stebre in stopnice, predli so strop in izvrtali rove.

Nadaljnje najdbe so potrdile domnevo, da je morala biti stavba, na katero so zadeli koparji, nekak hlev in sicer natančno tam, kjer govore vsi razlogi za mesto Jezusovega rojstva. Izven dvoma je torej, da so staroslovci prišli na sled pravemu betlehemiškemu hlevu, ki ga zdaj odkopavajo.

Zanimiva dejstva glede izdelovanja cigarete.

Treba je več kot tri leta za naravno Lucky Strike Cigarette, katero pokadite v par minutah.

Več let je treba za izbiranje, staranje in miljenje finega tobaka, vsled katerega so Lucky Strike slavne. V Lucky Strike je več vrst tobaka, toda vsaka vrsta predstavlja najbolj izbrane tobake liste, ki jih zamorejo kupiti izvežbani nakupovalci. Izdelovalci Lucky Strike imajo po vsem svetu nakupovalce, ki kupujejo edinele najboljše tobak za vaše Luckies. Nakupovanje izbrane domačega in turškega tobaka je umetnost sama po sebi.

Tobak, ki dospe od blizu in daleč spravijo v ogromna, zračna in sanitarna skladišča, v katerih se postara. Proces staranja je zelo važen. Treba je dosti izvežbanosti, skušnje in pazljivosti, da je vse prav storjeno.

Ko je tobak postaran, se začne proces izdelovanja. Vse se vrši seveda po modernih metodah. Druge cigarete odnehajo, kjer se začne Lucky Strike, kajti izdelovalci Luckies so ustvarili poseben, znanstveni čistilni proces, potem katerega odpravijo razne nečistoče, ki so že po naravi navzoče v vsakem tobaknem listu. V vaših Luckies ni teh nečistoč, kajti izgnane so potom slavnega procesa praženja, ki vam nudi zaščito grla potom procesa praženja.

Važnost praženja stopi še bolj v ospredje, ako se pomisli, da vsak kadilec cigarete vdihava. Sedem izmed desetih dela to vede, ostali trije pa nevede. Toda vsak kadilec vdihava del dima, ki ga potegne iz cigarete.

Za kadilec je važno, da je dim v cigareti snažen in čist, in baš vsled tega posega več moških in žensk po Luckies nega po drugih cigaretah. Vedo namreč, da izdelovalci Luckies store vse, kar je v njihovi moči, da jim dajo finejšo in čistejšo cigareto.

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI

VESELICE,

ZABAVE

OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vsi Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

INJEKCIJE PROTI HUDIM SANJAM

Najnovejša raziskovanja so ugotovila nekaj senzacionalnega glede zaspanosti, ki se lotiva človeka po kosilu: to zaspanost povzroča alkohol, tudi če niso prijele pil ničesar drugega nego vino. Po obedih se namreč v telesu samem iz jedi tvori vinski evet — tudi najbolj prepričanih antialkoholikov.

Zanimiva je pot, po kateri je znanost ugotovila to dejstvo. Dva nemška raziskovalca, dr. Katler in dr. Katzenstein, sta proučevala posledice prisiljeno globoko dihanja na srec, krvni tlak itd. Pri tem sta opazila, da poskusne osebe med temi vajami zaspijo. Nekaj podobnega je opazili tudi pri narkotiziranju ljudi. Tu sta se učenjaka vprašala, da-li ni morda med obema pojavoma, ujetim in naravnim, neka zveza, da-li ne proizvajata telo samo narkotika, ki mu pomaga v spanje. Ta narkotikum bi moral nastati iz hrane in raziskovalca sta takoj mislila na alkohol. Za preizkušnja raziskovanja so ga ugotovila v krvi, dr. Katler in dr. Katzenstein pa sta premerila njegovo količino pri tečih ljudeh, po obedih in v spanju. Dognala sta, da ta količina po jedi v krvi naraste in doseže višek v spanju. Naravni alkohol v telesu je tisti, ki omami človeka, da postane zaspan. Seveda ni edini povzročitelj spanja, kakor dokazujejo najnovejša Zondekova raziskovanja o bromu v možganskem podaljšku. Ta brom se preljuje pred spanjem v živčni sistem.

Odkritje odnošajev med krvnim alkoholom in spanjem nam pojasnjuje fenomen sanj.

Alkohol je tisti faktor, ki v spečem človeku doživi delovanje

domišljije in mu čara vsakovrstne podobe pred zaprte oči. Seveda ni tu alkohol edini povzročitelj, a gotovo je eden izmed glavnih. Če pa sodelujejo pri nastajanju sanj med drugimi vzroki kemične snovi, tedaj mora biti mogoče, da se s temi snovmi zavrejo hude težke sanje. Takšno snov pa že imamo in je znana kot sredstvo zoper zasrpljenje s spalnimi sredstvi.

Čudne so stvari, ki jih odkriva moderna znanost!

NEURJA V NEMCIJI

Berlin, Nemčija, 17. julija. — V državah Hessen, Thüringen in Saški so bile velike nevihte, ki so zahtevale več človeških življenj. Tudi škoda je zelo velika.

Na več krajih Nemčije je strela ubila pet oseb in več kmetijskih poslopij je pogorelo. Povodni je odnesla hiše in gospodarska poslopja in mnogo oseb je utonilo. Na več krajih je bil železniški promet ustavljen in ceste so bile preplavljene.

V bližini Weimerja je skočil vlak s tira. V državi Hessen je toča povzročila veliko škodo.

Nikar ne trpite na zaprtju! Zaprte največkrat povzroča slaba stanje in bolezen. Najuspešnejše sredstvo proti zaprtju so TAL-CAS TABLET. Te tablete vsebujejo soli iz čistene volovske žolci, ter uredijo želodec k rednemu delovanju.

Pišite po brezplačno poskušnjo.

Manchester Pharmacal Co., Dept. C. N., 15702 Waterloo Rd., Cleveland, O. Gospodje: — Prosimo, pošljite mi BREZPLAČNO vzorec TAL-CAS tablet.

Ime: _____

Mesto: _____

Prosimo, zapišite ime razločno

Vsakovrstne

KNJIGE

POUČNE KNJIGE

POVESTI in ROMANI

SPIISI ZA MLADINO

se dobi pri

"GLAS NARODA"

216 W. 18th Street New York, N. Y.

Telephone: CHELSEA 3878

POPOLEN CENIK JE PRIROBČEN V TEM LISTU VSAKI TEDEN

Knjigarna "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

POVESTI in ROMANI

(Nadaljevanje.)

St. 36. (Ksaver Meško) Listki, 144 strani 65

St. 37. Domače živali 30

St. 38. Tarzan in svet 1

St. 39. La Boheme 90

St. 40. Misterij duše 1

St. 41. Tarzanove živali 90

St. 42. Tarzanov sin, trd vez 120

St. 43. Silka De Graye 120

St. 44. Slov. balade in romane 80

St. 45. V metežu 1

St. 46. Namisljeni bolnik 50

St. 47. To in onkraj Sotte 30

St. 48. Tarzanova mladost, trd vez 120

St. 49. Glad (Hamsun) 90

St. 50. (Dostojevski) Zapiski iz mrtvega doma, I. del 1

St. 51. (Dostojevski) Zapiski iz mrtvega doma, II. del 1

St. 52. (Golar) Bratje in sestre 75

St. 53. Idijot, I. del (Dostojevski) 90

St. 54. Idijot, II. del 90

St. 55. Idijot, III. del 90

St

ČIN GOSPODA PIJA

ROMAN IZ ŽIVLJENJA.
Za Glas Naroda priredil I. H.

51

(Nadaljevanje.)

Smeje ustreže njeni želji.

— V svoji radovednosti nočem zaostajati za teboj, — pravi gospod Barbič — kajti vem, da vsebuje to pismo gotovo prav zanimive novice in zato tvoje premagovanje dvojno spoštujem. Res, občudujem te!

Vsled zadnjih, zelo ljubeznjivo izgovorjenih besed gospa Ilza zardi kot mlado dekle in pogled obeh je izdal, kako draga sta si bila.

— Od Lili ničesar?

— Ne. Dopisnica od včeraj mora zadostovati. Ako pride kako poročilo iz Buffalo, ji moramo sporočiti.

— Nisem mislil, da se bo Lili tako naglo odločila za svoje bodoče življenje.

— Ali nisi zadovoljen s tem, za kar se je Lili odločila?

— Sem, Ilza in zelo zadovoljen. Hinkova osebnost in njegovi nazori mi jamejo za to, da bo moja edina pri njem dobro preskrbljena, četudi bi mi bilo, kot sem že pogosto rekel, ljubše, ako bi mi Lili pripeljala v hišo kakega trgovca. Toda sreča mojega otroka mi je več kot pa praktični nagibi. Res sta me prehiteli in ni mi ostalo drugega kot samo reči "da".

— Ako bi vsi tako mislili! Gospa Hedvika na primer rajši pušči, da se sreča njene hčere razbije, kot pa bi premagala svojo trmo.

— Bomo že še videli. Zelo me to zanima, kot malo kaj drugega, — pravi gospod Barbič, ko odpira pismo. Več tesno pisanih listov pade iz ovitka in jih ponudi svoji ženi.

— Prosim, Ilza, beri.

Vedel je, kako napeto je pričakovala Hinkovo sporočilo; poleg tega pa je tudi rad poslušal njen mehki in pri branju zelo razločni glas.

Hinko Hrastnik je najprej na kratko popisal svoje potovanje, nato pa nadaljeval:

— Prijatelja gospoda Ribiča, ki naju je pričakoval v New Yorku, sva takoj o vsem poučila, kaj misliva in bil je nad vse presenečen, če bo zagonetka, ki je obdajala njegovega gosta, mogoče vendar enkrat razrešena.

Hvalil ga je kot zelo sposobnega in zanesljivega inženirja, ki včasih razume kot pa vsi drugi uradniki v tovarni skupaj in tudi več on sam. Najtežje račune reši z največjo lahkoto. Ničesar ni, če sva ne bi mogel napraviti in tudi na nekaterih strojih je že napravil neka izboljšanja. Zmožen je, da bi mogel prevzeti najbolj odgovorno mesto.

Ponudili so mu že tudi drugo zelo dobro službo, toda je odklonil, ker je hotel ostati v hiši gospodarja, ki mu je rešil življenje in kjer se počuti domačega. Svojega položaja se popolnoma zaveda in vsak dan pričakuje čudeža, da mu pove, kdo je pravzaprav.

Popolnoma sem prepričan, da mu bom prinesel ta čudež. V meni se je po vsem tem, kar sem slišal, strnilo prepričanje, da ta nesrečni moški brez imena ne more biti nikdo drugi kot pogrešani prijatelj mojega očeta in da vam kar takoj povem — to je on!

Takoj pri prvem srečanju z njim smo se natančno pogovarjali o vsem in ker je v meni opazil veliko podobnost z mojim očetom, je zelo zanimalo zdravnika, ki ga brez njegove vednosti še vedno stalo opazuje.

In prvo srečanje je bilo tako zelo ganljivo, da tega ne bom nikdar v svojem življenju pozabil!

V gospodarstvi pisalni sobi, ki je bila od obednice ločena samo z zastori, tako da so mogli vsi navzoči vse videti, sem čakal, da se snidem s tajstvenim gostom.

Sedel sem pri mizi tako, da je solnčna svetloba jasno razsvetljevala moj obraz.

Nato odpro vrata — priznavam, da mi je sree utripalo in vsled nestrpnosti pričakovanja mi je zastajala sapo.

Mož stopi čez prag — da, Martine je — natančno sem ga spoznal — pogleda me, tuja — osupne, stopi bliže — se obotavlja — velik strah izda njegovo obnašanje — zopet se mi približa za en korak — kot bi me hotel predreti, me pogleda in v njegovih očeh je pogled, ki kaže, da nekaj išče.

Skočim pokonci, stopim k njemu — in ga resno pogledam. Vsaka poteza njegovega obraza kaže veliko presenečenje — tedaj pa zakličem: — Pozdravljam vas, gospod Martine!

Žile po njegovem obrazu se tresejo; oči se mu izbulijo; razkrili roke in nato naravnost zakriči moje ime, ali boljše ime mojega očeta: Pij Hrastnik!

Nato pa se sesede.

Takoj pridejo drugi iz sosednje sobe.

Omedlel je in ga položimo na divan.

Osupnjeni smo stali pred učinkovanjem neke višje moči; nikdo ni izgovoril besede.

Prinem ga za roko, se sklonim čez njega, da bi me mogel s svojim prvim pogledom zopet videti. — Martine! — Martine!

Vedno in vedno ponavljam njegovo ime.

Počasi se prične zavedati; skuša se dvigniti in v njegovih očeh je bilo, kot bi nekaj iskal, kot bi hotel potipati — jasno je bilo opaziti strahno mučno delovanje njegovih misli.

Glasi vzhik, krič — zdelo se mi je, kot bi počil železni obroč, ki je tlačil njegovo glavo. Kot bi zopet prirvel na dan zasut vrelec.

— Pij Hrastnik — ne, ti nisi Pij Hrastnik, premladi si — ti si njegov sin — Hinko, tako je bilo ime njegovemu sinu — in tudi hčerko je imel Pij. Zakaj Pij ni tukaj?

— S seboj vas bom vzel, gospod Martine!

— Kje sem? Kako sem prišel tu-sem? Saj je vendar bil nekdo, ki me je peljal v avtomobilu — naenkrat je bil avtomobil vstavljen — videl sem nekaj maskiranih ljudi — nato pa je bil okoli mene omamljiv vonj — izmučen je bil — sedaj pa ničesar več ne vem.

Trudno išče dalje v svojem spominu. Nikdo ga pri tem ni motil. Vse bo počasi prišlo. Korak za korakom je bilo treba zbuja njegov spomin. Glavno je bilo, da smo ga tako presenetili. Zopet se je spomnil samega sebe. In v njem smo v resnici našli davno izgubljenega.

Z naraščajočim zanimanjem bere gospa Ilza pismo, ne da bi jo bil njen mož za najmanjšo pripombo motil.

— Moj Bog, kako naključje! — pravi gospa Ilza ginjena.

Barbič resno prikima in da bi zakril svoje začudenje, pravi napol žaljivo:

— Kaj bo rekla Lili k temu pismu! Isto, kar je že rekla pred Hinkovim odhodom — samo njej se je treba zahvaliti za tako srečno rešitev! Kajti, ako ne bi bila prosila Volbenka za sliko Pije, bi Hinko težko kdaj videl sliko izgubljenega Martinea.

— Da, vse je odločeno. Moramo vrjeti.

Pismo še naglo prebere do konca, predno ga izroči možu.

— Kaj misliš, ako bi o tem sporočili gospej Hrastnikovi? Sin tudi vpraša o tem.

— Mislim, Ilza, da o tem še nekoliko premislimo, kajti ne vem še, kako se bo še vse razvilo.

In gospa Ilza je bila zadovoljna. Boljše ne govoriti kot pa prazgodaj. Izgovorjena beseda, ki je izletela iz prehitrih ust, se nikdar več ne vrne.

Kot dogovorjeno, je dobila Lili brzojavko, ki jo je klicala na povratek.

Vsled različnih vzrokov so potovanja v Cerkvenico za več mesecev odložili. Lili je vedela, da je prišlo zelo važno pismo od Hinkov. Nobenega mira nima več. Kakor naglo je prišla, tako naglo je zopet odpotovala in gospa Hedvika je ostala v zagonetnih vprašanjih in nemiru.

Gospod Barbič je odločil da z ženo in hčerko pričaka vse gospode pri prihodu v Hamburgu.

(Dalje prihodnjič.)

ŽIV MRTVEC

Štiri leta je, dve leti je, osem mesecev je, ali bi bili obtoženci tako veseli tudi tedaj, če bi slutili, kakšen bo izid tega procesa? Vsekakor je bilo njihovo veselje radost nad zaloigro, v kateri jim je bilo dano igrati glavne vloge. Izbruhnilo so v smeh vselej, kadar je prišla kakšna opomba iz ust voditelja obravnave ali kakšnega porotnika. Smejal se je občinstvo, smejali so se prisodniki sodišča, smejal se je orožnik, ki je imel nalog čuvati glavnega obtoženca in muzal se je vodja procesa, ki je, kadar je obtožencu zastavljal vprašanja, držal roko pred obrazom, da ga je skrival ljudem.

Mladi obtoženelec s pametnim, živahnim obličjem je namreč veljal pred oblastjo za mrtvega. Sedel je pač na zatožni klopi — a prav za prav ni bil več med živimi, kajti po registrih od 29. junija 1931 pri župnišču v Lyonu je tega dne umrl za vnetjem možganov in dva dneva na to so ga pokopali. Na pokopališču v Lyonu stoji nagrobnik, ki nosi njegovo ime, dan rojstva in smrti ter napis: "Počivaj v miru!" Prve mesece po smrti je bil ta grob večkrat okrašen z rožami. Često ga je okrasil s cvetjem sam Louis Durand, ki je prihajal na svojo lastno gomilo.

Pustolovska zgodba tega neprilicnega, ki mu je moral predsednik obravnave med zaslišanjem večkrat zaklicati: — Prosim, prosim — saj nismo v gledališču, — je naslednja:

Louis Durand je živel s svojo ženo in tremi otroki v bližini Istresa. S težavo se je prebijal skozi življenje. Z ženo ni živel v najlepši harmoniji, pač pa se je sijajno razumel z Jeanno Gauthier. Nekega dne se je naveličal domačega ognjišča — in pobegnil od hiše. Jeanne Gauthier mu je sledila. Odpeljala sta se v Alžir in sta ostala tam nekaj mesecev. Tudi tam jima niso

Hotelirja je to ujeilo. Prav tega mu je manjkalo! Nekoliko boljše volje je postal šele, ko je prišla k njemu Durandova žena in naročila pečenega piščanca in vina. Čudil se je sicer, kako more imeti v tem položaju takšen tek, bil pa je zadovoljen, ker mu je dala zaslužiti z naročilom in ni ničesar vprašal. Okolu polnoči je Durandova žena skrbno zagrnila zavese v sobi. Durand je vstal s svojega ležišča, povzli polovico piščanca, naslednje jutro pa je spet legel v

posteljo, žena pa se je ob njem zvijala in jokala.

Okoli 11 zvečer je prišla hotelirja prosit, naj pošlje nemudoma po zdravnika, češ, da gre z njenim možem h koncu. Zdravnika pa ni bilo doma. Poklicali so torej njegovega brata, ki sicer ni doktor, ampak se medicince in je mel pravico podpisati smrtni list. Ko se je prikazal pri vratih, je žena zavpila: — Moj Bog, je že mrtev, je že mrtev! — Medicince je postal pri vratih, odkoder je videl vrt rjavkast obraz, ki je čisto spremeni barvo. (Durand se je bil malo pred njegovim prihodom namazal po obrazu s tekočino iz orehovitih lupin). Zdravniškemu ogledniku ni prišlo niti na um, da bi stopil bliže. V hotelski pisarni je izstavil mrtvaški list. Uro pozneje je prišel še mrtvaški oglednik. Tudi on je samo pogledal pri vratih. Videti je, da so že prizgane sveče in da kleči žena pri mrtliču. Izstavil je torej listino, da je umrl Durand naravne smrti in da se mrtlič lahko pokoplje v osem in štiridesetih urah.

Toda vse to doslej je bila le otroška igra. Težave se šele začno. Od ene ponoči do šestih zjutraj sme napol otrpi Durand zopet gibati svoje mišice. V nogavicah odpi po sobi gor in dol, sedi pri odprtem oknu, je in pije, potem pa gre na delo. Iz vreč in starih cunj ter obleke sešije lutko, ki jo napolni s peskom in porine pod posteljo. Ob sedmih zjutraj potrkajo na vrata. Prinesli so krsto. A Durand sedi baš pri skodelici kave in žena prosi, naj nekoliko počakajo. "Mrtvec" smukne naglo v posteljo, se iztegne, žena prižge sveče, nameščenci pogrebnega zavoda vstopijo, da bi položili truplo v rakev ter jo zaprli. A žena jim stisne v roke nekaj frankov in jih pošlje na okrepčilo v gostilno. Za njih odločnosti, pravi, bo poskila neke spomine, ki bi jih dala možu rada v grob.

Mrtvaški hlapec odidejo. V tem pride Henry Plan, Durandov prijatelj, ki so ga bili obvestili o prijateljevi smrti. Jeanne Gauthier mu je pojasnil zvezo in ga prosi, naj jima pomaga. Plan se najprej izvija, slednjič pristane. Vsi trije porinejo s peskom napolnjeno lutko v krsto in pokrijejo "truplo". Durand zleze potem pod posteljo. Ko se vrnejo pogrebci z merico plačje v glavi, jim razloži Plan, da je sam položil prijatelja v rakev. Njih delo — pritrditev pokrova je takoj opravljeno. Tako odnesejo lutko v krsto iz hiše, pred katero stoji mrtvaški voz z duhovnikom in z dvema odposlancema pogrebnega zavoda. Za vozom stopa Jeanne Gauthierjeva, z dolgo gosto kopreno. Njeni edini spremljevalec je Plan. Durand pa stoji tačas v hotelski sobici pri oknu, srka kavo ter gleda svoj lasten pogreb...

Naslednji dan se Jeanne Gauthierjeva izseli iz hotela. Durand je bil izginil že v mraku. Gauthierjeva najame nekeje v predmestju opremljeno stanovanje in tam živi. Durand in Jubeica kot zakonca Gauthier tri mesece. V tej dobi pridno obiskujeta grob pokojnika na žyonskem pokopališču in ga krasita s cvetjem. Slednjič pride težko pričakovani dan, ko izplača zavarovalnica gospe Durandovi prvo polovico zavarovalnine, 75.000 frankov. Durand sam jo na tej poti spremi do blagajne in ji pomaga šteti bankovce.

Gospod in gospa Gauthier si kupita posetvece v bližini Villefrancha in začneja gojiti perutnino. Podoba je, da se jima je ukana posrečila. Tako zelo posrečila, da se čuti Durand popolnoma varnega in začne razpredati niti za nove sleparije... Tedaj pa ga zapro...

Durandov branitelj se je ustrašil, ko je slišal, da je obsodilo sodišče njegovega klienta na štiri leta ječe. Durand se tudi pri čitanju obsodbe ni mogel vzdržati smeha. Še vedno ga je prevzemalo ozračje gledališča. In ko je stopil na dvorišče, so bili nanj naperjeni kinoaparati. Vznemir se je, pokazal svetle zobe in tudi Jeanne Gauthierjeva se je smejala. Samo Plan je komaj dvignil glavo. Njegova vloga v tej potegavščini je bila preskromna, da bi se mogel obnašati tako kakor glavna igralca.

Vsak zastopnik izda potrdilo za svoto, katero je prejel. Zastopnike rojakom toplo priporočamo.

Naročnina za "Glas Naroda": Za eno leto \$6.; za pol leta \$3.; za štiri mesece \$2.; za čet. leta \$1.50.

New York City je \$7. celo leto. Naročnina za Evropa je \$7. za celo leto.

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

SHIPPING NEWS

20. Julija:

Pres. Roosevelt v Cherbourg

21. Julija:

Olympic v Cherbourg

Hamburg v Cherbourg in Hamburg

Stuttgart v Cherbourg in Bremen

22. Julija:

Roma v Genova

Paris v Havre

Belgland v Havre

23. Julija:

Berengaria v Cherbourg

Volendam v Boulogne sur Mer

Roma v Genova

24. Julija:

Majestic v Cherbourg

DeGrasse v Havre

Deutschland v Cherbourg in Hamburg

Bremen v Cherbourg in v Bremen

25. Julija:

Westernland v Havre

30. Julija:

De France v Havre

St. Louis v Cherbourg in Hamburg

Rotterdam v Boulogne sur Mer

Conte Grande v Genova

3. avgusta:

VULCANIA v Trst

Mauretania v Cherbourg

Pres. Harding v Cherbourg in Hamburg

4. avgusta:

New York v Cherbourg in Hamburg

5. avgusta:

Homeric v Cherbourg

Lafayette v Havre

6. avgusta:

Europa v Cherbourg in v Bremen

Lafayette v Havre

Volendam v Cherbourg in v Boulogne

sur Mer

9. avgusta:

Leviathan v Cherbourg

11. avgusta:

Aquitania v Cherbourg

Albert Ballin v Cherbourg in v Ham

burg

Dresden v Cherbourg in v Bremen

12. avgusta:

Paris v Havre

Olympic v Cherbourg

Pennland v Havre

13. avgusta:

Augustus v Genova

Minnetonka v Cherbourg

Statendam v Cherbourg in v Boulogne

sur Mer

15. avgusta:

Cleveland v Cherbourg in Hamburg

17. avgusta:

Rochembeau v Havre

Pres. Roosevelt v Cherbourg in v Ham

burg

18. avgusta:

Berengaria v Cherbourg

Berlin v Bremen

Hamburg v Cherbourg in Hamburg

19. avgusta:

Majestic v Cherbourg

Belgland v Havre

20. avgusta:

SANTICIA v Trst

Milwaukee v Cherbourg in Hamburg

Volendam v Cherbourg in v Boulogne

sur Mer

21. avgusta:

Columbus v Cherbourg in v Bremen

24. avgusta:

Stuttgart v Cherbourg in v Bremen

Deutschland v Cherbourg in v Ham

burg

26. avgusta:

Conte Biancamano v Genova

Homeric v Cherbourg

Westernland v Havre

27. avgusta:

De France v Havre

DeGrasse v Havre

Minnewaska v Cherbourg

Rotterdam v Cherbourg in v Boulogne

sur Mer

30. avgusta:

Leviathan v Cherbourg

Lafayette v Havre

Pres. Harding v Cherbourg in v Ham

burg

Bremen v Cherbourg in v Bremen

31. avgusta:

Olympic v Cherbourg

Aquitania v Cherbourg

Roma v Genova

1. septembra:

Generala v. Stueben v Bremen

New York v Cherbourg in Hamburg

2. septembra:

Paris v Havre

Minnetonka v Havre

3. septembra:

Veendam v Boulogne sur Mer

CENA

DR. KERNOVEGA BERILA

JE ZNIZANA

Angleško-slovensko

Berilo

(ENGLISH SLOVENE READER)

Sizne samo

\$2.—

Naročite ga pri

KNJIGARNI 'GLAS NARODA'

216 West 18th Street

New York City

6. septembra:

VULCANIA v TRST

7. septembra:

Majestic v Cherbourg

Manhattan v Havre

8. septembra:

Berengaria v Cherbourg

Dresden v Cherbourg in Bremen

Albert Ballin v Cherbourg in Hamburg

9. septembra:

Europa v Cherbourg in v Bremen

Pennland v Havre

10. septembra:

Conte Grande v Genova

Statendam v Boulogne sur Mer

Champlain v Havre

St. Louis v Cherbourg in Hamburg

11. septembra:

Pennland v Havre

13. septembra:

Columbus v Cherbourg in v Bremen

14. septembra:

De France v Havre

Mauretania v Cherbourg

Pres. Roosevelt v Havre

15. septembra:

Bremen v Cherbourg in v Bremen